

Gellu Naum

Saját ábrázatoddal legyezed magad

Lustaságod egy túlságosan iható víz és
kezed mint valami szükségeset gyúrja
egy nap egy nap majd
megtudod mi rejlik legbelül
a kerékpáros bácsi alakú nadrág alatt
a frissen nyírt mosóteknő alatt
mely tiszta és pontos akár egy paranoia-részlet
akkor majd meghúzod hajlamaimat mint harangot
belopódzol a szélesre kitért ajtók alatt
álmélgodsz az ágyú torkába amint szívod a cigarettát
kézen jársz majd bennem
idegimet csipkedve mint valami hangszalagokat
vörösvérsejtjeimet megszámolod és
áthaladsz májamon bámulva a csillagokat

Kezdet és középpont

Elfogadtam hogy a dolgok szeretnek

Síkságaikon örvendeztünk törékenyen és durván
mikor a zöldségek kivirágoztak
így megőrizhettük a vizeket érintetlennek

A szerszámok engedelmeskedtek nekünk estig
milyen szemekről beszéltek

A halászok hal-kentaurok közt bóbiskoltak
teljesen más szemmel lesték őket a partról
és homályos lovam Platón
fanatizálta a nyelvtant

Vak tükör

A vérfonal mely kilóg a zsebemből
a gyapjúsál mely kilóg a szememből
a dohányzás mely kilóg a fülemből
a lángfonal mely kilóg az orromból

Hiheted akár azt is hogy dohányzik a fülem
de az emberek az út közepén megdermedtek
mert ez lesz az éjszaka amikor minden szobrot feketére festenek

az álmatlanságom éjszakája melyet te is megismersz
afféle mindennapi álmatlanság krétából és agyagból
álmatlanság mely egy kályhához vagy ajtóhoz hasonlít
de leginkább egy üres ajtókerethez
azt szeretném hogy az ajtó mögül beszéljünk az emlékezésről

úgy szagolj meg mint egy ablakot
úgy hallgass meg mint egy fát
úgy érints meg mint egy létrát
úgy láss meg mint egy tornyot

Mihók Tamás fordításai

Gellu Naum (1915–2001) a kései román szürrealista költészet legjelentősebb alkotója. Egyetemistaként filozófiát hallgat Bukarestben, majd Párizsban, ahol megismerkedik a párizsi szürrealisták André Breton vezette csoportjával. 1941-ben Gherasim Luca, Dolfi Trost, Virgil Teodorescu és Paul Păun társaságában létrehozza a bukaresti szürrealisták csoportosulását. Számos verses-, próza-, esszé-, színdarab és gyermekirodalmi kötet szerzője. *Zenobia* (1985) című regénye Romániában és külföldön egyaránt nagy sikernek örvend. Megérdemelt írói elismerésben csak 1990 után volt része – számos romániai és külföldi díj kitüntette, 2000-ben Nobel-díjra is jelölték.

DEBRECEBI ZSÓKA – PELCZ ZOLTÁN: Navigare necesse est, Vivere non est necesse... – 2019

